

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU (czwarta izba)

z dnia 30 maja 2006 r. (*)

Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu – Leasing pojazdów samochodowych – Zakaz używania w jednym państwie członkowskim pojazdu należącego do spółki leasingowej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim i w nim zarejestrowanego – Stałe używanie na terytorium pierwszego państwa członkowskiego

W sprawie C-435/04

mając za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Cour de cassation (Belgia) postanowieniem z dnia 6 października 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 14 października 2004 r., w postępowaniu karnym przeciwko:

Sébastienowi Victorowi Leroy,

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: K. Schiemann, prezes izby, N. Colneric (sprawozdawca) i E. Levits, sędziowie,

rzecznik generalny: E. Sharpston,

sekretarz: R. Grass,

podjęwszy decyzję o rozstrzygnięciu sprawy postanowieniem z uzasadnieniem, zgodnie z art. 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu,

po wysłuchaniu rzecznika generalnego,

wydaje następujące

Postanowienie

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 49–55 WE.

2 Wniosek ten został złożony w ramach postępowania karnego wszczętego przeciwko zamieszkałemu w Belgii S.V. Leroy w związku z faktem, iż prowadzi on na terytorium Belgii pojazd niezarejestrowany w tym państwie członkowskim i niezaopatrzony w tablice rejestracyjne wydawane podczas wymaganej rejestracji.

Ramy prawne

Uregulowania wspólnotowe

3 Artykuł 49 akapit pierwszy WE stanowi:

„W ramach poniższych postanowień ograniczenia w swobodnym świadczeniu usług wewnątrz Wspólnoty są zakazane w odniesieniu do obywateli Państw Członkowskich mających swe przedsiębiorstwo w państwie Wspólnoty innym niż Państwo odbiorcy świadczenia”.

Uregulowania krajowe

4 Artyku? 2 ust. 1 arrê?e royal relatif à l'immatriculation des véhicules z dnia 20 lipca 2001 r. (belgijskiego rozporz?dzenia królewskiego w sprawie rejestracji pojazdów, *Moniteur belge* z dnia 8 sierpnia 2001 r., str. 27031) stanowi:

„Pojazd mo?e zosta? dopuszczony do ruchu tylko wtedy, gdy jest zarejestrowany i zaopatrzony w tablice rejestracyjne wydawane podczas rejestracji”.

5 Artyku? 3 arrê?e royal relatif à l'immatriculation des véhicules stanowi:

„§ 1 Osoby zamieszka?e lub maj?ce siedzib? w Belgii rejestruj? w rejestrze pojazdów, o którym mowa w art. 6, pojazdy, które chc? wprowadzi? do ruchu w Belgii, tak?e wówczas, gdy pojazdy te zosta?y ju? zarejestrowane za granic?.

[...]

§ 2. W poni?ej wymienionych przypadkach rejestracja w Belgii pojazdów, które zosta?y zarejestrowane za granic? i wprowadzone do ruchu przez osoby, o których mowa w § 1, nie jest obowi?zkowa w odniesieniu do:

1 pojazdu, który zosta? oddany na maksymalnie 48 godzin przez zagranicznego wynajmuj?cego do dyspozycji osoby fizycznej wpisanej do ewidencji ludno?ci belgijskiej gminy lub osoby prawnej wpisanej do belgijskiego rejestru handlowego;

[...]”.

6 Artyku? 29 arrê?e royal portant coordination des lois relatives à la police de la circulation routière z dnia 16 marca 1968 r. (belgijskiego rozporz?dzenia królewskiego w sprawie koordynacji przepisów odnosz?cych si? do regulacji ruchu drogowego, *Moniteur belge* z dnia 27 marca 1968 r., str. 3145) przewiduje system sankcji.

Post?powanie przed s?dem krajowym i pytanie prejudycjalne

7 Zamieszka?y w Belgii S.V. Leroy zosta? uznany, na podstawie art. 2 ust. 1 arrê?e royal z dnia 20 lipca 2001 r. i art. 29 arrê?e royal z dnia 16 marca 1968 r., winnym prowadzenia na terytorium Belgii pojazdu niezarejestrowanego w tym pa?stwie cz?onkowskim i niezaopatrzonego w tablice rejestracyjne wydawane podczas wymaganej rejestracji.

8 S.V. Leroy przyzna?, ?e jest g?ównym u?ytkownikiem tego pojazdu nale??cego do spółki leasingowej maj?cej siedzib? w Wielkim Ksi?stwie Luksemburga. Nie twierdzi?, ?e pojazd s?u?y? do wykonywania dzia?alno?ci zawodowej na terytorium pa?stwa cz?onkowskiego innego ni? pa?stwo, w którym mia? miejsce zamieszkania.

9 Cour de cassation (trybuna? kasacyjny), do którego odwo?a? si? S.V. Leroy, postanowi? zawiesi? post?powanie i zwróci? si? do Trybuna?u z nast?puj?cym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy uregulowania krajowe pa?stwa cz?onkowskiego zakazuj?ce osobie zamieszka?ej i pracuj?cej w tym pa?stwie u?ywania na jego terytorium pojazdu nale??cego do spółki leasingowej maj?cej siedzib? w innym pa?stwie cz?onkowskim w sytuacji, gdy pojazd ten nie zosta? zarejestrowany w tym pierwszym pa?stwie, mimo ?e zosta? zarejestrowany w drugim s?przeczne z art. 49–55 Traktatu ustanawiaj?cego Wspólnot? Europejsk? z dnia 25 marca 1957 r.?”

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 10 Zgodnie z art. 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu, jeżeli odpowiedź na pytanie zadane Trybunałowi w trybie prejudycjalnym może zostać w sposób jednoznaczny wyprowadzona z istniejącego orzecznictwa, może on orzec postanowieniem z uzasadnieniem.
- 11 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem stosowanie wszelkich uregulowań krajowych, które bez obiektywnego uzasadnienia utrudniają podmiotowi świadczącemu usługi faktyczne korzystanie z tej swobody, jest sprzeczne z art. 49 WE (zob. w szczególności wyrok z dnia 21 marca 2002 r. w sprawie C-451/99 Cura Anlagen, Rec. str. I-3193, pkt 29). Swoboda świadczenia usług obejmuje zresztą zarówno usługodawcę, jak i usługobiorcę (wyrok z dnia 13 lipca 2004 r. w sprawie C-429/02 Bacardi France, Rec. str. I-6613, pkt 31).
- 12 Oczywiście jest, że obowiązek dokonania rejestracji w państwie członkowskim, na terenie którego używane są pojazdy wzięte w leasing od przedsiębiorstwa mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, powoduje utrudnienia w leasingu transgranicznym (ww. wyrok w sprawie Cura Anlagen, pkt 37). Obowiązek dokonania rejestracji nie traci charakteru przeszkody z tego względu, że spółka mająca siedzibę w innym państwie członkowskim może dokonać w Belgii rejestracji pojazdu we własnym imieniu, bez konieczności posiadania stałego miejsca prowadzenia działalności w tym państwie (wyrok z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawach połączonych C-151/04 i C-152/04 Nadin i in., Zb.Orz. str. I-11203, pkt 38).
- 13 Co się tyczy ewentualnego uzasadnienia obowiązku dokonania rejestracji, Trybunał poddał już uregulowania będące przedmiotem sporu w postępowaniu przed sądem krajowym analizie w wyżej wspomnianym wyroku w sprawie Nadin i in. W odniesieniu do art. 43 WE Trybunał orzekł, w pkt 55 tego wyroku, że powyższy przepis sprzeciwia się temu, aby takie uregulowania krajowe jednego państwa członkowskiego nakładały na osobę prowadzącą działalność na własny rachunek, zamieszkałą w tym państwie członkowskim, obowiązek zarejestrowania w nim należącego do spółki pojazdu oddanego tej osobie do dyspozycji przez zatrudniającego ją spółkę, mającą siedzibę w innym państwie członkowskim, jeżeli pojazd należący do spółki nie jest ani zasadniczo przeznaczony do stałego używania w pierwszym państwie członkowskim, ani też w rzeczywistości nie jest używany w ten sposób.
- 14 Podobnie uregulowania krajowe państwa członkowskiego, takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, nakładające na osobę zamieszkałą w tym państwie obowiązek dokonania w nim rejestracji pojazdu wynajętego od spółki leasingowej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, w sytuacji gdy pojazd ten nie jest ani zasadniczo przeznaczony do stałego używania w pierwszym państwie członkowskim, ani też w rzeczywistości nie jest używany w ten sposób, są sprzeczne z art. 49 akapit pierwszy WE.
- 15 Ocena długości umowy najmu będącej przedmiotem postępowania przed sądem krajowym oraz sposobu rzeczywistego używania wynajętego pojazdu należy do tego sądu (zob. ww. wyrok w sprawie Nadin i in., pkt 42).
- 16 W świetle powyższych rozważań na zadane pytanie należy odpowiedzieć, że uregulowania krajowe państwa członkowskiego, takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, zakazujące osobie zamieszkałej i pracującej w tym państwie używania na jego terytorium pojazdu, który wynajęty od spółki leasingowej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, w sytuacji gdy pojazd ten nie został zarejestrowany w pierwszym państwie i gdy jest zasadniczo przeznaczony do stałego używania na jego terytorium lub w rzeczywistości jest używany w ten sposób, nie są sprzeczne z art. 49–55 WE.

W przedmiocie kosztów

17 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem; do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach.

Z powyższych względów Trybunał (czwarta izba) postanawia, co następuje:

Uregulowania krajowe państwa członkowskiego, takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, zakazujące osobie zamieszkałej i pracującej w tym państwie używania na jego terytorium pojazdu, który wynajęta od spółki leasingowej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, w sytuacji gdy pojazd ten nie został zarejestrowany w pierwszym państwie i gdy jest zasadniczo przeznaczony do stałego używania na jego terytorium lub w rzeczywistości jest używany w ten sposób, nie są sprzeczne z art. 49–55 WE.

Podpisy

* Język postępowania: francuski.